

Genjeni gospod Doropolski!

Sedela sem v šoli s knjigo v roki. Kar potrkala nekdo na vrata in v sobo stopi gospodična iz 6. razr. z nekim listom v roki. Stopi med nas in vpraša: »Kdo hoče postati naročnik Zvončka?« — Takoj sem vzdignila roko. Ogledalo se nas je precej. Komaj sem obrnila prvi list, sem že videla, kako je Vaš list lep. Posebno mi ugaja povest »Zeleni ptič«, že komaj pričakujem nadaljevanja. V tretji številki pa so mi posebno všeč »Trije kolačiči«.

Tukaj Vam pošiljam pesemco, ki sem jo sama naredila.

Slovenska zemlja.

Slovenska zemlja, oj zemlja naša!
Slovan s teboj se vsak ponaša,
edina ti, le ti si naša,
slovenska zemlja, oj zemlja krasna!
Ti jezera divna rodila si.
Slovenski na tebi rod živi,
ki se svoje zemlje veseli.
Rodila premnoge krasote si,
Slovenska zemlja, oj zemlja ti!

Imam tudi spise. Če Vam je volja, pošljem drugič tudi črtico Gozd v jeseni. Rada jih sestavljam, pa tudi pesemce, imam jih že precej. Če želite, Vam jih še drugič pošljem. — Ako imate prostora v Zvončku, prosim, priobčite mi to pesemco, samo če Vam je všeč.

Uči me dobra gospodična Josipina Jeclova. Hodim v V. razr. osnovne šole.

Sprejmite srčne pozdrave od Vaše naročnice

Mirice Fuksove,
Smartno pri Slovenjgradcu.

Odgovor:

Ljuba Mirica!

Tvojo pesemco sem rad natisnil v kotičku, ker me veseli, da ljubiš našo lepo domovino. Pošlji mi še druge svoje spise. Jako rad jih bom prečital.

Pozdravi, prosim, prav od srca gospodično učiteljico! Zdravstvuj!

Gospod Doropolski.

Velecenjeni gospod Doropolski!

Oprostite, da Vas nadlegujem. Upam, da boste tudi zame našli kak kotiček. Večkrat sem bil že namenjen, da Vam napišem pismo. Najbolj mi je ljub »Zvonček«. Zelo me tudi veseli risanje. Na »Zvončka« sem naročen že pet let. Hodim v šesti razred osnovne šole v Hrastniku. Uči me zelo dober učitelj. Rad rešujem uganke. Najljubša predmeta v šoli sta mi zemljepis in zgodovina, zanima me tudi prirodoznanje. Če boste zadovoljni z mojim pismom, Vam bom pisal še večkrat. Vsem kotičkarjem želim vesel božič in srečno novo leto!

Lepo Vas pozdravlja

Leopold Zupančič, Hrastnik.

Odgovor:

Ljubi Leopold!

Hvala lepa za novoletna voščila! Predmeti, ki so Ti najljubši, so vredni vestnega učenja in pridne nege. Odkrivajo Ti lepote daljnjega sveta, smoteno snovanje prirode in zanimive dogodke doma in na tujem. Zdravo!

Gospod Doropolski.

Spoštovani gospod Doropolski!

Ze tretje leto sem naročena na Vaš cenjeni list »Zvonček«, ki mi vsako leto bolj ugaja. V šoli se rada učim vseh predmetov, zato sem imela lani lepo izpričevalo. Kakšno bo letos, še ne vem. Vzelim se že božičnega moža, ki mi bo gotovo prinesel raznih daril. Želim tudi Vam vesele božične praznike in srečno novo leto, da bi še dolgo živeli. Istotako vsem prijateljem in prijateljicam Zvončka. Jako me bo vzradostilo, ako bom ugledala svoje pismo v Vašem cenjenem kotičku.

Iskreno Vas pozdravlja

Štefi Keblušková,
učenka VI. razreda v Hrastniku.

Odgovor:

Draga Štefi!

Želim Ti, da bi imela letos še lepše izpričevalo ko lani. Obenem se Ti v svojem

in v imenu vseh Zvončkarjev presrečno za-
hvaljujem za iskrena novoletna voščila.

Iskreno Te pozdravlja

Gospod Doropoljski.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Ne zamerite mi, da se Vam drznem pi-
sati. Hodim v I. gimnazijo v št. Vidu nad
Ljubljano. Jako rad čitam »Zvonček«. Po-
sebnost mi ugaja povest »Življenje in pri-
gode male opice«. V šoli mi najbolj uga-
jata zemljepis in latinščina. Jako rad čis-
tam knjige. Tudi risanje me zelo veseli.
Prosim Vas, ali smem poslati kako sliko
ali kako pravljico? Jako rad rišem tudi
zemljevide. Sedaj sem se lotil Jugoslavije.

Prejmite najlepše pozdrave od mene in
brata Vaš vdani

Matjašič Milan, Kamnik.

Odgovor:

Ljubi Milan!

Ali Ti gre dobro: mensa, mensae? Upam
da! Pravljice in slike mi pa le pošlji, zelo
me zanima, kako so Ti uspele. Kaj pa pra-
viš k našemu današnjemu zemljevidu ju-
goslovenskih banovin? Ali Ti je všeč?

Bratu in Tebi mnogo srčnih pozdravov!

Gospod Doropoljski.

*

P. n. g. Doropoljski!

Ne zamerite mi, da se danes oglašam
prvič v kotičku prekoristnega lista »Zvon-
ček«, dasi sem nanj naročen že tri leta.
Doma sem v Šmartnu pri Slovenjgradu,
to je v Slovenjgraški kotlini, po kateri teče
potok Mislinja. Tokrat Vam pošiljam re-
šitev vseh ugank iz št. 3. in 4. Prilagam
tudi 2 križanki: »ura« in »želode«, ki sem
ju sam sestavil.

Z odličnim spoštovanjem

Gams Slavko,

Šmartno pri Slovenjgradu.

Odgovor:

Dragi Slavko!

Lepa hvala Ti za poslanj križanki! Pre-
gledal ju bom in morda prihodnjič katero
natisnem v »Zvončku«, da jo bodo reše-
vali naši ugankarji. Zdravo!

Gospod Doropoljski.

*

Dragi gospod Doropoljski!

Ta kraj, v katerem životarimo mi, Vam
je gotovo neznan. Menda je tudi malo
»Zvončkovih« čitateljev, ki vedo, kje je
Skorno. Naša žel. postaja je Paška vas na
progi Celje—Dravograd. Na južni strani
Skorna je vas Gorenje, o kateri pravijo, da
je bila nekdaj mesto. Na zapadu je dolina
Tajna, kjer kopljejo barvo. Na vzhodu
leži lepa dolina Penk, po kateri se vije
kalna Paka, na njenem bregu pa drviyo
vlaki, natovorjeni z velenjskim premogom
in lesom. Na severu Skorna pa kraljuje

kakor golobica bela cerkvice sv. Antona,
odkoder je krasen razgled. V tej cerkvi-
ci so dobre orgle, ki nanje v prostem času več-
krat igra naš g. učitelj, jaz pa mehe go-
nim. Godba in lepo petje mi prav ugajata.
Še to Vam povem, da so v Skornem pridni
kmetovalci, ki skrbno obdelujejo svoje
njive, ležeče na strmih pobočjih. Tudi ži-
vina je lepa v naših krajih, posebno pa
pridelujejo obilo dobrega sadja. Nekateri
sadjarji so prodali svoj pridelek na vele-
sejmu v Ljubljani.

Imamo enorazredno šolo, ki jo prav
pridno obiskujemo. G. učitelj Mirko Dujc
nas poučuje v vsem dobrem in lepem, a
mi ga slušamo. Nas je 33 otrok, pa preje-
mamo mesečno 19 števk »Zvončkov«. Mi
slim, da boste to moje pismo sprejeli v
svoj kotiček; drugič Vam bom pa opisal
natančneje našo šolo. Pisal Vam bom tudi
o neki deklici »Jokici« — saj veste, zakaj!
— da se bodo tudi drugi kotičkarji sme-
jali. Pozimi bo dovolj časa za resno uče-
nje, pa tudi za razvedrilo.

Lepo Vas pozdravlja

Rudolf Navodnik,

učencem IV. odd., Skorno.

Odgovor:

Ljubi Rudolf!

Res imenitno si mi popisal svoj rojstni
kraj in njegovo lepo okolico, vsa čast Ti!
Moji kotičkarji bodo gotovo vsi zelo radi
čitali Tvoje pismo. Ne pozabi, da mi ob-
ljubljaš prihodnjič kaj o vaši šoli in tisto
smešno o Jokici. Pozdravi mi, prosim, g.
učitelja in vse Zvončkarje v razredu!

Zdravstvuj!

Gospod Doropoljski.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Takoj, ko sem prejela »Zvonček«, sem
sedla za mizo in začela reševati zastavico
v podobah. Dobila sem besedilo: Srečno
novo leto. Mislim, da sem prav rešila.
Rada čitam »Zvonček«, posebno mi ugajata
povesti Življenje in prigode male opice in
Zeleni ptič. Drugič Vam pošljem še kako
pismence. Iskreno Vas pozdravlja
Darinka Cimperškova, Sevnica ob Savi.

Odgovor:

Draga Darinka!

Želim Ti mnogo zabave pri čitanju »Ka-
ške« in pripovedke o Zelenem ptiču.

Pa se še kaj oglasi, prosim!

Pozdravljena!

Gospod Doropoljski.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Danes Vam pišem prvič. Namenil sem
se že večkrat, pa sem vedno odložil. Vaš
prelepi list »Zvonček« mi jako ugaja. Na-
ročil sem ga meseca novembra letošnjega
leta. Najbolj mi ugaja povest »Zeleni ptič«.

potem »Čudovita dogodovščina zračnega borca«, prav lepi sta tudi povesti »V stepi in »Čarovnica s Črnega jezera«. Šklenil sem, da pojdem, ko bom velik, k letalcem, ker jih jako potrebuje naša prelepa Jugoslavija. V šoli se učimo med drugimi predmeti tudi zemljepis. Mnogokrat se spominam na neodrešeno domovino tam v Primorju in Slovenskem Korotanu.

Iz sreca vzdihujem in prosim Boga, da bi se tudi ta dva kosa slovenske zemlje pridružila ostali Sloveniji. Bog daj, da bi se zgodilo to, kar želimo, zavedni Jugoslavlani!

Oglasil se bom spet v najkrajšem času. Poslal Vam bom dve pesemci, ki sem ju zložil sam. Prosim, da priobčite to moje dolgo pismo v Vašem kotičku!

Pozdravlja Vas Vaš kotičkar

Škornik Jože, učenec na Žusmu.

Odgovor:

Ljubi Jože!

Tvojega pisma sem se iskreno razveselil. Pesemci mi, prosim, kar pošlji! Jako mi je všeč, da tako presrečno ljubiš Jugoslavijo. Uslišal Bog Tvoje prošnje za naše brate onstran Karavank in ob Soči! Zdravo!

Gospod Doropoljski.

Veleccenjeni gospod Doropoljski!

Iz Boh. Bistrice sem. Hodim v III. razr. Najljubši predmet mi je zgodovina. Pa tudi rišem rad. Zato sem vam poslal sliko »hiša«. Prosim, da bi našli kaj prostora za to sliko. Naročen sem prvo leto na »Zvonček«, ki je jako lep. Veselim se članka »Risarji vkup!«

Z željo, da me sprejmete med svoje ko-
tičkarje, Vas iskreno pozdravljam.

Remić Janez, Boh. Bistrica.

Odgovor:

Ljubi Janez!

O Tvoji sliki se pomeniva v članku »Risarji vkup!« Na tem mestu Te samo srčno pozdravljam.

Gospod Doropoljski.

Dragi gospod Doropoljski!

Vi me gotovo že poznate. Jaz sem Vaša sosed. Moj očka je Vaš dober prijatelj. Če se spominjate, ste me enkrat vzeli očetku z okna in ste se igrali z menoj na ulici. Zdaj hodim že v drugi razred. Sem pa malo bolna in Vam pišem iz postelje.

Pred dvema letoma sem bila tudi bolna. Bili so mrzli in megleni dnevi, jaz pa sem tedaj zložila tole pesemco:

Morje šumi,
rožca cveti,
solnce daje žarke
življenja med ljudi.

Sveti Miklavž ima Vas zelo rad. Vi tega ne veste, jaz pa vem, ker mi je že drugič prinesel Vaše lepe pripovedke.

Jutri boste praznovali svoj god. V imenu vseh onih, ki Vas še ne poznajo kakor jaz, Vam voščim vse najboljše. Vaša

Marija Rusova, učenka v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Iskreno se Ti zahvaljujem za prijazno godovno voščilo. Čakaj, tudi jaz Te bom nekaj vprašal; ali še pomniš, Marija, kako si včasih prinesla k meni očetkove knjige? ... Prav lepo ga pozdravi, prosim, tega Tvoje dobrega očetka! Pa še kakšno pesemco mi pošlji o priliki! Bom jako vesel.

Želim Ti naglega zdravlja in Te od srca pozdravljam.

Gospod Doropoljski.

Dragi gospod Doropoljski!

Pošiljam vam priloženo pesemco iz svojih mladih fantazij. Zelo bi bil vesel, če jo priobčite v »Zvončku«.

Vljudno Vas pozdravlja

Niko Koritnik,

učenec 4. razr. Vadnice v Ljubljani

Odgovor:

Ljubi Niko!

Dve kitiči Tvoje pesemce naj prečitajo vsi Zvončkarji:

Božična.

Zunaj snežec pada,
vsa bela je livada.
Sani po hribu tečejo,
otroci kepe mečejo ...

Ob jasliah posedamo,
pastirčke lepe gledamo.
Ej, dete v jasliah tam
ročice stega k nam ...

Le še pridno piši pesmi, Niko! Zdravstvuj!

Gospod Doropoljski.

Dragi gospod Doropoljski!

Pišem Vam danes šele prvič. Znam se stavljati uganke, pa Vam takoj zastavim eno, ker boste imeli čez praznike čas.

Moj stric, gosp. F. Roš je posestnik, gostilničar itd. v Hrastniku. Kaj bi bil on rad, ko je bil še majhen?

Če jo boste rešili, pa sporočite v kotičku! Lepo Vas pozdravlja

Boža Roševa, učenka, Dol pri Hrastniku.

Odgovor:

Ljuba Boža!

Tvojo uganko sem pa kar koj pogruntal. Rešitev je: sofer. Ali je prav tako?

Zdravo!

Gospod Doropoljski.

..... Ostala pisma priobčimo prihodnjič!